

PineBook

重生之万界主宰

5

南宮吟 เขียน
บุษบาเหมินทร์ แปล

หื่นมิต

บทที่ 216 สถานการณ์ตึงเครียด

เจ้าอินเมียกิริตร้อง “โบน้าของข้า! โบน้าของข้า!” นางกุม
โบน้าของตน เจ็บปวดจนเกลือกกลิ้งไปอีกหลายตลบ

ตอนนี้วีหมินโกรธเกรี้ยวถึงขีดสุดแล้ว สายตาจ้องไป
ที่ฟานเสวียหลี่ จิตสังหารแผ่ซ่าน!

แต่สิ่งที่เหนือความคาดหมายทุกคนคือ แม้ฟานเสวียหลี่
จะทำเช่นนี้กับเจ้าอินเมี แต่วีหมินยังไม่ลงมือทันที รวากับ
กำลังอดกลั้น ข่มอารมณ์ยังใจเอาไว้!

ผู้คนต่างประหลาดใจ ต้องรู้ว่าวีหมินใจร้อนและไม่ยอม
เสียเปรียบตั้งแต่ไหนแต่ไร เหตุใดจึงยังไม่ลงมือ

วีหมินรวากับกำลังกดดัน พุดกับฟานเสวียหลี่ขัดถ้อย
ขัดคำว่า “อาจารย์หลิงหลงจื่อ ข้าให้เกียรติเจ้าที่เป็น
แขกกิตติมศักดิ์ในครั้งนี้ แต่เจ้ากลับทำเช่นนี้ต่อหน้าข้า ไม่เห็น
องค์ชายเผ่าวิหคอยู่ในสายตา หรือเจ้าคิดจะเป็นศัตรูกับเผ่า
วิหค”

หลังหลงจื่อ!

ทันทีที่พูดคำนี้ออกมา ทุกคนก็ตะลึงจนสีหน้าเปลี่ยน!

บุคคลตรงหน้าที่ถูกเรียกว่าฟานเสวี่ยหลี่ ก็คืออาจารย์
หลังหลงจื่อ!

หลังหลงจื่อผู้กำจัดสามตระกูลชั้นสองในชั่วพริบตาอย่าง
นั้นหรือ หลังหลงจื่อผู้ที่สามารถเอาชนะอัจฉริยะอย่าง
อวี๋เทียนเข้าตอนที่อยู่ตำหนักอสรพิษมังกรอย่างนั้นหรือ
หลังหลงจื่อผู้ไม่ตกเป็นฝ่ายรองแม้เผชิญหน้ากับการโจมตีของ
อิงเซี่ยวอย่างนั้นหรือ

ทุกคนฮือฮาในทันที

ที่แท้บุคคลผู้นี้ก็ไม่ได้แอบเข้ามา แต่ถูกเผ่าวิหคเชื้อเชิญ
มาอย่างสุดกำลัง!

แขกกิตติมศักดิ์ผู้นี้ได้เปลี่ยนแปลงชั่วอำนาจทั้งเมือง
ฉางซานด้วยตัวคนเดียว แต่เจ้าอวิ้นเม่ยกลับเหยียดหยามเขา
อย่างโง่เขลา

ช่างไร้สมองเสียจริง!

เมื่อนึกถึงอาจารย์หลิงหลงจื่อที่เป็นปรมาจารย์ค่ายกล ตั้งแต่อายุน้อยเช่นนี้ อีกทั้งยังร่วมพันธมิตรกับสองสุดยอดตระกูลใหญ่อย่างตระกูลเงินจู่และตระกูลซุยเสวีย ผู้คนจึงเข้าใจทันที ไม่แปลกใจที่แม่ฟานเสวียหลีจะลงมือกับเจาวันเมย์ แต่อวีหมินกลับลังเล!

ขณะที่อวีหมินกำลังพูด ผู้นำตระกูลเงินจู่และผู้นำตระกูลซุยเสวียที่อยู่ห่างออกไปก็เร็นกายมาอยู่ด้านหลังฟานเสวียหลีแล้ว

ผู้นำตระกูลเงินจู่ยิ้มเล็กน้อยแล้วพูดว่า “พวกข้าดูสนุกพอแล้ว เหตุการณ์ครั้งนี้เห็นชัดอย่างยิ่ง เจาวันเมย์ผู้นั้นกล้าท้าทายอาจารย์หลิงหลงจื่อ ถูกลงโทษเช่นนี้ถือว่าหาเรื่องใส่ตัว หากองค์ชายรองคิดจะทำนายอาจารย์หลิงหลงจื่อ ก็ข้ามศพข้าไปก่อน!”

ทันใดนั้นจิตสังหารพลันเดือดพล่าน ความคิดที่จะปกป้องฟานเสวียหลีแรงกล้าถึงขั้นฟ้า!

ต้องรู้ว่าช่วงเวลาที่ผ่านมา หลังจากได้รับการชี้แนะจากฟานเสวียหลี พลังของทั้งตระกูลเงินจู่ก็ยกระดับขึ้นอย่างมาก

และหลังจากที่รับรู้เรื่องราวในอดีตของฟานเสวียหลี่ เขาก็ยัง
เลื่อมใสฟานเสวียหลี่ และพวกเขาก็มีความแค้นต่อเผ่าวิหคอยู่
ก่อนแล้วด้วย ตอนนี้จึงยืนกันหน้าฟานเสวียหลี่ และตัดสินใจสู้
กับอีกฝ่ายจนตายไปข้าง!

ด้วยการนำของผู้นำตระกูลจินจู่ เหล่าผู้นำตระกูล
ชั้นหนึ่งที่เหลือก็มองหน้ากัน และค่อยๆ เดินไปด้านหลัง
ฟานเสวียหลี่

พวกเขาระแวงเผ่าวิหคตั้งแต่แรก เมื่อเห็นว่าเผ่าวิหค
จัดเตรียมกำลังศึกเพียบพร้อม ก็คาดเดาว่าเผ่าวิหคอาจมี
แผนการร้าย ดังนั้นมนุษย์ที่มีศัตรูร่วมกัน ย่อมไม่อาจนิ่งดูตาย!

สถานการณ์ที่แต่เดิมสงบพลันเปลี่ยนเป็นตึงเครียด
ในทันที ศึกใหญ่กำลังจะเปิดฉากขึ้น!

อวีหมินถึงกับหน้าซีด!

หากเกิดศึกใหญ่กับมนุษย์ด้วยเหตุนี้ ไม่ต้องพูดถึงงาน
ประเมินสมบัติที่กำลังจะถูกทำลายลง อีกทั้งพลังของเขาก็ไม่
อาจสู้อีกฝ่าย มีความเป็นไปได้สูงที่จะบาดเจ็บสาหัสจนถึงขั้นตก

ตาย สิ่งสำคัญที่สุดคือ หากเป็นเช่นนั้นจะเป็นการทำลาย
แผนการที่เผ่าวิหควางไว้อย่างยาวนาน

ทันใดนั้นเขารู้สึกเย็นเยือกไปทั้งหัวใจ ก่อนเหลือบมอง
เจ้าอินเมยที่อยู่ด้านหลัง โกรธเกรี้ยวถึงขีดสุด

หากไม่ใช่เพราะหญิงโง่เขลาผู้นี้ถูกผู้อื่นหลอกใช้อย่าง
ง่ายดาย เขาจะพบกับสถานการณ์เช่นนี้ได้อย่างไร!

แต่น่าเสียดายที่สถานการณ์ในตอนนี้จะจັกค้ำอย่าง
สมบูรณ์แล้ว และเขาเองก็ทำอะไรไม่ถูก

จะสู้ก็ไม่กล้าสู้ จะถอยก็ไม่อยากถอย

ทันใดนั้นก็มียเสียงอันเฉยเมยดังมาจากกระยะไกล
“เผ่าวิหคเป็นเผ่าที่เป็นมิตร ยินดีต้อนรับมนุษย์และผู้แข็งแกร่ง
อยู่เสมอ ทุกท่านล้วนเป็นแขกผู้ทรงเกียรติที่ถูกเชื้อเชิญมา
โดยเฉพาะ เผ่าวิหคของพวกเรายังไม่ทันได้คารวะ เหตุใดจึงสู้
กันเสียแล้ว”

ทันทีที่สิ้นเสียง คุณชายในชุดอาภรณ์เทพก็เดินออกมา
ด้วยท่าทางดุจเหยียบปุยเมฆ เขาก็คือองค์ชายสามอวีหรงหลี่

ส่วนผู้ที่อยู่ข้างกายเขาก็คือปรมาจารย์ค่ายกลอัจฉริยะของ
เผ่าวิหค อวีเทียนเฮ่า

เขาคำนับฟานเสวียหลีแล้วพูดว่า “อาจารย์หลิงหลงจื่อ
เจอกันอีกแล้วนะ”

หลังจากที่เขาปรากฏตัวขึ้น เหล่าองค์กรวิหคที่อยู่
โดยรอบก็แสดงความเคารพ ยืนก้มหน้านิ่งอยู่ฝั่งหนึ่ง ไม่กล้า
เผชิญหน้ากับมนุษย์อีกต่อไป

เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่ได้อยากสู้กับมนุษย์ เพียงแต่เมื่อ
ครั้งนี้ถูกองค์ชายรองอวีหมินกดดัน เมื่อเห็นองค์ชายสาม
อวีเทียนเฮ่า ก็ราวกับได้พบที่พึ่งหลัก

“เจ้า...” อวีหมินรู้สึกเหมือนถูกลอยแพ ถูกปล่อยให้อยืน
อยู่ตรงกลางอย่างโดดเดี่ยว!

สายตาของเขาพลันเย็นยะเยือก และพูดกับอวีหวงหลีว่า
“เกรงว่าแผนการร้ายทั้งหมดนี้จะเป็นฝีมือของเจ้าสินะ คาดไม่
ถึงว่าน้องสามที่อ่อนแอที่สุดจะเติบโตถึงเพียงนี้แล้ว!”

เขากับอวีหวงหลี่เป็นศัตรูกันแต่กำเนิด มักทำทุกวิถีทาง เพื่อกดทับอีกฝ่าย

อวีหวงหลี่พูดอย่างเฉยเมยว่า “ข้าไม่รู้เรื่องแผนการร้าย ที่เจ้าพูดถึงเลย ข้าเพียงออกมาในฐานะคนของเผ่าวิหค หากความสัมพันธ์ระหว่างเผ่าวิหคและมนุษย์พังลงเพราะเจ้าคนเดียว เจ้าก็ยากจะรอดพ้นความผิด ต่อให้ฉกร่างเจ้าออกเป็น ซื่นๆ ก็ไม่สามารถลบล้างความผิดได้”

ทั้งสองประชันอารมณ์กัน แต่ลมปราณของอวีหวงหลี่ กลับนิ่งสงบ และกดดันอวีหมีนอย่างหนัก

ส่วนอวีหมีนสีหน้าซีดเซียว พูดอะไรไม่ออก

เมื่อเจาวินเม่ยที่ยังคงดิ้นรนอยู่บนพื้นได้ยินคำพูด โดยรอบก็ยิ่งสติหลุด!

หลิงหลงจื่อ! นางเคยได้ยินชื่อนี้และเคยเห็นบุคคลผู้นี้! จำได้ว่าที่ไหลเสวียหลี่ก็คืออาจารย์หลิงหลงจื่อผู้นี้ที่ใช้ตราหมีน อคติกวาดล้างทุกสิ่ง! แม้แต่ราชาปีศาจจวานรยังไม่ใช่คู่ต่อสู้ของเขา!

ตอนนั้นนางยังประหลาดใจที่อาจารย์หลิงหลงจื่อผู้นี้ คล้ายกับฟานเสวี่ยหลี่!

จากนั้นก็ได้ยินว่าเมืองฉางชานเกิดการเปลี่ยนแปลง เพราะอาจารย์หลิงหลงจื่อ กล่าวกันว่าเขาได้แสดงวิชาฝ่ามืออัน มหัศจรรย์ จนทำให้ตระกูลมากมายในเมืองฉางชานกลับใจ และ กล่าวกันว่ามันเป็นวิชาฝ่ามือที่แสนธรรมดา ทว่ามหัศจรรย์อย่างยิ่ง!

“ใช่แล้ว มันก็คือหัวใจเชื่อมฟ้าเมื่อครู่นี้! ข้าเข้าใจแล้ว ที่ แท้ก็วิชาฝ่ามือนี้!”

เจาวันเม่ย์รู้สึกสิ้นหวังอย่างสมบูรณ์ นางคาดไม่ถึงว่า หลิงหลงจื่อก็คือฟานเสวี่ยหลี่!

นางเคยคิดพิจารณาอาจารย์หลิงหลงจื่อมานับครั้งไม่ถ้วน แต่เขากลับเป็นฟานเสวี่ยหลี่ที่ตนเกลียดชังกระดูก!

นางรู้สึกสับสน ฟานเสวี่ยหลี่เป็นสวะไม่ใช่หรือ เหตุใดจึง ยกระดับถึงขั้นนี้ได้

หัวใจของนางเปี่ยมด้วยความไม่เต็มใจ เปี่ยมด้วยความ
ไม่ยินยอม!

แต่นางก็รู้สึกไร้กำลัง

หลังจากพบว่าแม้แต่ผู้นำตระกูลเงินจู้และผู้นำตระกูล
ซุ่ยเสวียที่เป็นตระกูลชั้นหนึ่งของมนุษย์ยังเคารพต่อ
ฟานเสวียหลี่ และยื่นสนับสนุนเขา นางก็สติหลุดอย่างสมบูรณ์!

ตระกูลเหล่านั่นเป็นถึงตระกูลชั้นหนึ่งที่ตระกูลซ่งไม่อาจ
เทียบเคียงเชียวนะ!

แต่ละตระกูลชั้นหนึ่งล้วนสูงส่ง มีความเป็นมาอย่าง
ยาวนาน และมีประวัติศาสตร์หลายร้อยปี!

แม้แต่ตระกูลฟานยังเทียบไม่ได้!

แต่ฟานเสวียหลี่กลับมีสถานะเช่นนี้ แม้แต่อวี๋หวงหลี่ยัง
สานไมตรีกับฟานเสวียหลี่ และคำนับอย่างเคารพ!

นางรู้สึกเหมือนโลกของตนกลับตาลปัตร!

ตอนนี้นางจึงเข้าใจสาเหตุที่ฟานเสวี่หลี่มินเฉยและ
รังเกียจที่จะพุดกับนางแล้ว ที่แท้ฟานเสวี่หลี่ก็มีสิทธิ์ที่จะ
รังเกียจนาง!

ดบอ ยาบ

บทที่ 217 ปล่อยตามยถากรรม

หลังจากครุ่นคิดสักพัก อวีห์มินที่สีหน้ามีตมหนักก็สูดลมหายใจเข้าลึก สงบสติอารมณ์ลง แล้วคำนับฟานเสวี่ยหลีพลางพูดว่า “อาจารย์หลิงหลงจื่อ เรื่องนี้ผิดที่ข้าปกป้องสนมตนเอง อาจารย์โปรดให้อภัยด้วย”

อวีห์มินผู้หยิ่งยโสไม่เคยก้มหัวมาโดยตลอด ตอนนี้นักกลับถูกบีบต้อนให้คำนับยอมรับผิด!

มันเป็นเรื่องที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน!

ทุกคนต่างตกตะลึง!

แต่ในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็รู้ว่านี่เป็นทางเลือกเพียงหนึ่งเดียวของอวีห์มิน! ตอนนี้เขายังไม่ใช่ตัวแทนของเผ่าวิหค จึงไม่อาจเป็นศัตรูกับคนมากมายเช่นนี้ได้! ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ เขาจึงทำได้เพียงล่าถอย!

อีกทั้งเรื่องนี้ก็เป็นความผิดของเขาตั้งแต่แรก การยอมรับผิดจึงเป็นเรื่องที่สมควร

ใบหน้าของอวีห์มินแดงกำ ไฟโทสะลุกโชนจนแทบปะทุ
ออกมา

เขาหาได้เคยอับอายเช่นนี้มาก่อน!

เขาอยากจะฆ่าทั้งฟานเสวี่หลี่และอวี๋หวงหลี่ให้สิ้นซาก

แต่เขาทำได้เพียงก้มหน้า เก็บซ่อนสายตาแบบนี้ไว้ส่วน
ลึกของหัวใจ

ทว่าฟานเสวี่หลี่เห็นสายตาอันโหดเหี้ยมดุจสัตว์ร้าย
ของอวี๋หมินอย่างชัดเจน แต่เขาเพียงยิ้มอย่างเฉยเมย “เห็นแก่อ
งค์ชายสาม ข้าจะฝืนรับคำขอโทษของเจ้า” ตอนนี้ตบะของเขา
ยกระดับขึ้นมาก จึงไม่เกรงกลัวอวี๋หมิน อีกทั้งอีกฝ่ายยังรับ
เจ้าอวิ๋นเม่ยเป็นสนม ซึ่งเท่ากับการผูกปมคั่นกับเขา เขาย่อม
ไม่เกรงใจอีกฝ่าย ดังนั้นคำพูดของเขาในตอนนี้อจึงไร้ซึ่งความ
ปราณี

แค่ฝืนรับคำขอโทษของเจ้าเท่านั้น!

อีกทั้งยังแอบยุแหยงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ชายรอง
และองค์ชายสาม!

หากเผ่าวิหคเกิดความวุ่นวายภายในก็ยิ่งเป็นผลดีต่อมนุษย์!

เมื่ออวีหมินไต่ยีนเช่นนี้สีหน้าก็ซีดเขียวจนน่ากลัว
สายตาที่มองไปยังฟ้านเสวียหลีและอวีหวงหลีราวกับจะมีลูกไฟ
พุ่งออกมา!

ความโกรธภายในใจกำลังจะพุ่งทะยานสู่ฟ้า!

แต่เขากลับทำอะไรไม่ได้

สายตาของเขาพลันเป็นเยือก หันหลังเดินจากไปไกล
การเดินทางแต่ละก้าวราวกับบินออกไปร้อยจั้ง เร้นกายหายไปใน
ชั่วพริบตา ไม่สนใจแม้กระทั่งเจ้าอินเมยที่นอนอยู่บนพื้น

ปล่อยให้เจ้าอินเฝ้ายเป็นไปตามยถากรรม

เมื่อเห็นอวีหมีนจากไป เจาอวินเมย์ที่นอนอยู่บนพื้นก็ถึงกับตัวสั่น ตอนนี้ความเจ็บปวดบนใบหน้าเริ่มบรรเทาลงแล้ว แต่เมื่อกำลังจะลุกขึ้น กลับพบว่าร่างกายปราศจากเรียวแรง แม้แต่กล้ามเนื้อขาที่ยากลำบาก

ทว่ากลับไม่มีใครคิดจะไปช่วยนาง

ไม่ว่าจะเป็นชาววิหคหรือมนุษย์ สายตาที่มองนางต่าง
เปี่ยมด้วยความเย้ายวน

พลันมีคนกระซิบนินทานางว่า “กล่าวกันว่าเจ้าอินเมี๊ยผู้
นี้เคยถูกยกให้เป็นภรรยาของฟานเสวียหลี่ แต่กลับไม่รักษา
จารีตสตรีเพศ ยั่ววนคุณชายใหญ่และคุณชายรองสกุลฟาน
เมื่อเรื่องราวถูกเปิดโปงจึงถูกไล่ออกจากเมืองฉางชาน ไม่รู้
เพราะเหตุใดจึงกลายมาเป็นสนมขององค์ชายรองได้ ไม่รู้เลยว่า
ใช้วิธีการอะไร แต่นางยังมีอีกฉายาว่า สตรีสี่ชายคา!”

แม้คำพูดนี้จะแผ่วเบามาก แต่ก็ตรงเข้าสู่หูของเจ้าอินเมี๊ย
อย่างชัดเจน จนทำให้นางแทบตัวระเบิด!

นางทั้งโกรธและใจสลาย อยากจะฆ่าทุกคนตรงหน้าจน
หมดสิ้น!

แต่ตอนนี้นางทำอะไรไม่ได้แล้ว!

ทำได้เพียงโทษตัวเองที่มีตาหามีแวไม่ และทำได้เพียง
โทษตัวเองที่โลกในชื่อเสียงเงินทอง หาเรื่องใส่ตัว!

แต่นางยังคงจ้องมองฟานเสวียหลี่อย่างไม่ยอมรับ!

นางเชื่อว่าแม้ฟานเสวี่หลี่จะสูงส่งเพียงใด ต่อให้เป็น
ปรมาจารย์ค่ายกล แต่ก็ไม่สามารถเทียบท่านอวี่หมินได้! ถึงตอนนี้
มนุษย์เหล่านี้จะดูเหมือนยกย่องเขาเป็นผู้นำ แต่ความเป็นจริง
กลับมองเขาเป็นแค่โล่กำบังเท่านั้น!

อย่างไรเสียแม้มนุษย์กับเผ่าวิหคจะมีความแค้นอันลึกซึ้ง
แต่ใครๆ ต่างก็เกรงกลัวอำนาจของเผ่าวิหคกันทั้งนั้น จึงไม่กล้า
ออกหน้า ดังนั้นฟานเสวี่หลี่ก็เป็นแค่เครื่องมือชิ้นหนึ่งเท่านั้น!

ต้องรู้ความสามารถที่เขาแสดงออกมาในเมืองฉางชาน
อย่างมากที่สุดก็เป็นแค่อาจารย์ปรุ่ญยาคนหนึ่งเท่านั้น!

นางจะตอบแทนความแค้นทั้งหมดนี้คืนฟานเสวี่หลี่ใน
สักวันหนึ่ง

ทันใดนั้นเสียงระฆังประหนึ่งชะล้างจิตก็ดังขึ้น!

ถึงเวลาทำงานประเพณีสมบัติเริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการ
แล้ว!

ชาววิหคมากมายรวมตัวกันด้านหน้า ยืนเฝ้าอยู่ตรงหน้า
กล่องหยกมรกตเหล่านั้น และเริ่มเปิดพวกมันอย่างต่อเนื่อง

เมื่องานประเมินสมบัติเริ่มขึ้น ต่อไปจะเป็นการเทียบ
มูลค่า ชื่นชมและแลกเปลี่ยนสมบัติจำนวนนับไม่ถ้วน พวกเขา
ยอมไม่กล้าประมาท

สมบัติถูกเปิดออกทีละชิ้น แสงสมบัตินับไม่ถ้วนส่องแสง
เจิดจรัส

ทุกคนพลันถูกสมบัติเหล่านั้นดึงดูด

ไม่มีใครสนใจเจ้าวินเมย์ที่ยังคงนอนไร้อารมณ์อยู่บน
พื้นแล้ว

เจ้าวินเมย์รู้สึกโดยรอบเย็นลงเรื่อย ๆ และรู้สึกว่าตน
โดดเดี่ยวยิ่งขึ้น กระทั่งรู้สึกว่าตนกำลังจะตกลงสู่ห้วงลึก แต่มี
เพียงความแค้นและความไม่พอใจที่มีต่อฟานเสวียหลี่ที่กำลัง
ท่วมท้นอย่างช้า ๆ

‘ฟานเสวียหลี่ ตอนนี้เจ้าคงภูมิใจมากสินะ แต่น่าเสียดาย
ที่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้มาจากความสามารถของเจ้า! ตอนนี้ยิ่งเจ้า
ใหญ่โตเพียงใด อนาคตก็จะยิ่งอนาถเมื่อล้มลง!’

งานประเมินสมบัติดำเนินไปอย่างเป็นระเบียบ

สมบัติแต่ละชิ้นล้วนกระตุ้นหัวใจของผู้คนนับไม่ถ้วน

แต่ไม่นานนัก งานประเมินสมบัติก็ปรากฏจากอัน
ประหลาดขึ้น ซึ่งก็คือการแลกเปลี่ยนทั้งหมดล้มเหลว!

มูลค่าของสมบัติที่แสดงขึ้นแต่ละครั้งล้วนเหนือความ
คาดหมายของทุกคน!

ดังนั้นการแลกเปลี่ยนยังไม่ทันเริ่มก็สิ้นสุดลงแล้ว!

เพราะหากประเมินมูลค่าไม่ถูกต้องก็ไม่มีสิทธิ์แม้กระทั่ง
จะขึ้นชม

ทันใดนั้นมนุษย์มากมายต่างสีหน้าเปลี่ยนเล็กน้อย

พวกเขาเปี่ยมด้วยความเสียใจ! ในขณะที่พวกเขายังรู้สึก
ไม่ยอมรับและโกรธเคือง

เกรงว่าเผื่อวิหคคงจงใจทำเช่นนี้ เพื่อแสดงอำนาจและทำ
ให้มนุษย์อับอาย

เกรงว่าพวกเขาไม่ได้ต้องการแลกเปลี่ยนสมบัติตั้งแต่
แรกแล้ว จึงใช้สมบัติที่ล้ำค่าเช่นนี้!

ต้องรู้ว่าในงานประเมินสมบัติครั้งนี้ หากไม่ได้ใช้ของ
มูลค่าที่เทียบเคียงกับสมบัติของอีกฝ่าย ก็ไม่มีแม้กระทั่งสิทธิ์
แลกเปลี่ยน

เมื่อเป็นเช่นนี้ งานประเมินแลกเปลี่ยนสมบัติจึงไปถึง
ช่วงท้ายอย่างรวดเร็ว โดยที่ปราศจากการประเมินและการ
แลกเปลี่ยน

ในที่สุดก็ถึงสมบัติชิ้นสุดท้ายแล้ว

โอสถผลนิพพาน!

กล่องหยกมรกตที่อยู่ด้านนอกถูกเปิดออก เมื่อแสดง
ออกมา ภายในเปล่งประกายแสงเจิดสีนั้บไม่ถ้วน จากนั้นก็
กลายเป็นสีดิน!

มันคือวัตถุศักดิ์สิทธิ์ธาตุดิน ไม่เพียงสามารถยกระดับ
เนื้อกาย อีกทั้งยังสามารถยกระดับค่ายกล! กล่าวกันว่าเมื่อมี
ของสิ่งนี้ ก็จะมีโอกาสสูงในการบรรลุถึงระดับปรมาจารย์ค่ายกล
 อีกทั้งยังมีความเป็นไปได้ระดับหนึ่งที่จะทำให้ระดับปรมาจารย์
ค่ายกลเสถียร และยกระดับถึงขั้นสูงสุด!

เมื่อของสิ่งนี้ปรากฏขึ้น ทั้งตำหนักก็ส่องสว่างจ้า รวากับแสงสมบัตินับไม่ถ้วนล้วนถูกดึงดูดไปยังผลนิพพาน

มันแทบจะเป็นสมบัติแห่งหมื่นศักดิ์สิทธิ์ เจ้าแห่งปวงสมบัติ!

“ผลนิพพานจริงด้วย! กล่าวกันว่าในอาณาจักรต้าเชี่ยสมบัติแบบนี้ปรากฏขึ้นแค่สี่ห้าครั้งในรอบหลายร้อยปี อีกทั้งล้วนปรากฏขึ้นในดินแดนต้องห้ามลึกลับ แม้แต่เทือกเขาคุนหลุนยังไม่เคยปรากฏสักครั้ง!”

“เทือกเขาคุนหลุนเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ด้านการปฐญาสามารถปฐงโอสถวิเศษนับไม่ถ้วน แต่สูตรการปฐงผลนิพพานกลับสาบสูญ จึงไม่เคยปฐงสำเร็จ!”

“ อีกทั้งยังกล่าวกันว่า ผลนิพพานนี้ไม่ใช่สมบัติที่สามารถสร้างขึ้นในโลกของเรา แต่เป็นสมบัติที่ตกทอดมาจากแดนเขียวน! จึงมีพลังเหนือธรรมชาติ ไม่เพียงสามารถยกระดับเนื้อกาย แต่ยังสามารถยกระดับค่ายกล!”

เมื่อฟานเสวี่ยหลี่ได้ยินเช่นนั้นจึงค่อยๆ เข้าใจถึงระดับการปฐงยาของอาณาจักรต้าเชี่ย

บทที่ 218 เจ้าแห่งปวงสมบัติ

โอสถทั่วไปล้วนมีสรรพคุณหลักเพียงอย่างเดียว หากไม่ใช่การยกระดับเนื้อกาย ก็เป็นการยกระดับค่ายกล ยากจะมีครบทั้งสองอย่าง แต่ถ้ามีพร้อมทั้งสองอย่าง โอสถแบบนั้นก็จะมูลค่าสูงมาก เนื่องจากมีขั้นตอนการปรุงที่ยุ่งยาก ข้าอัตราความสำเร็จยังต่ำเตี้ย

แม้แต่ฟานเสวี่ยหลี่ที่ชาติก่อนเป็นปรมาจารย์ปรุงยา ยังไม่มีความมั่นใจต่อการปรุงโอสถที่มีสองสรรพคุณหลัก ซึ่งต้องอาศัยความบังเอิญที่พอดีเช่นนี้

ดังนั้นการที่ดินแดนศักดิ์สิทธิ์เทือกเขาคุนหลุนไม่สามารถปรุงโอสถแบบนี้ได้ก็ถือเป็นเรื่องปกติ

แต่ในอาณาจักรไท่เฮาเมื่อชาติก่อนก็มีปรมาจารย์ปรุงยาจำนวนมากไม่น้อยที่ปรุงโอถแบบนี้ได้!

อย่างไรเสียก็เป็นศูนย์กลางของสามพันโลก ฝีมือของปรมาจารย์ปรุงยาเหล่านั้นย่อมไร้ขอบเขต!

เมื่อฟานเสวี่ยหลี่คิดได้ดังนี้ สายตาพลันเร้าร้อนเล็กน้อย
อนาคตเขาจะกลับไปยังอาณาจักรไท่เฮ่า!

แต่ตอนนี้เขายังอยู่ห่างไกลเกินไป ยังต้องพยายามอย่าง
ไม่หยุดหย่อน!

เมื่อฟานเสวี่ยหลี่คิดได้ดังนี้ก็สงบสติลง ช่วงเวลาที่ผ่าน
มาตนดำเนินไปอย่างราบรื่น จึงขาดการขัดเกลา พัฒนาการจึง
ช้าลง ซึ่งต้องพยายามขึ้นเท่าตัวแล้ว

และถ้าได้ผลนิพพานที่อยู่ตรงหน้ามาครองก็จะเป็นส่วน
ช่วยอันยิ่งใหญ่แน่นอน

เมื่อคิดได้ดังนี้ ฟานเสวี่ยหลี่ก็หัวใจพองโต...

ผลนิพพานส่องแสงเจิดจ้า เจิดจรัสไปทั่วฟ้าดิน มีพลังอัน
ไร้ที่สิ้นสุด โดยรอบยังมีแสงอัญมณีหลายสิบดวงส่องสว่างไสว

แต่ออัญมณีที่อยู่ข้างมัน แต่ละชิ้นก็มีมูลค่ามากกว่าหินเวท
หนึ่งร้อยเม็ดแล้ว ซึ่งใช้เพื่อยกระดับแสงนิพพานของผลนิพพาน
โดยเฉพาะ

ทันใดนั้นมนุษย์มากมายต่างตกตะลึง

เดิมทีพวกเขาคิดว่าตนให้ความสำคัญกับสมบัติชิ้นนี้มากพอแล้ว แต่ดูจากอัญมณีที่อยู่โดยรอบมันเหล่านั้น ก็รู้ว่าตนมองพลาดไป

องค์ชายสามอวี๋หวงหลีโบกมือไปบนผลนิพพานพลางอธิบายว่า “อัญมณีสิบสองชิ้นที่อยู่ข้างๆ มีมูลค่ารวมเท่าหินเวทหนึ่งพันห้าร้อยเม็ด ซึ่งยังไม่รวมมูลค่าของผลนิพพานผลนิพพานสร้างจากพระบรมธาตุของใต้ชื่อแห่งสวรรค์ผู้ล่วงลับหนึ่งร้อยเม็ด ภายในมีปรารถนียบริสุทธิอันไร้ที่สิ้นสุด อีกทั้งยังใช้ค่ายกลเทพเก้าพุทธองค์ สามารถอยู่ยงคงกระพัน มูลค่าของผลนิพพานนี้จึงอยู่ที่ หินเวทห้าพันเม็ด!”

เมื่อองค์ชายสามพูดเช่นนั้น ผู้คนก็ยิ่งสติหลุด!

ในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็สีหน้าซีดเขียว!

ตอนนี้กล่องหยกมรกตของผู้คนก็ถูกเปิดออกอย่างรวดเร็ว ชาววิหคเหล่านั้นดูแค่ราคาที่อยู่ด้านบน โดยไม่ดูสมบัติที่อยู่ภายในด้วยซ้ำ

เมื่อประเมินราคาผิด สมบัติที่อยู่ภายในก็จะไม่ถูกเปิดออกและส่งกลับคืนทันที

“หินเวทสามพันเม็ด ผิด!”

“หินเวทสองพันห้าร้อยเม็ด ผิด!”

“หินเวทสองพันเก้าร้อยเม็ด ผิด!”

“หินเวทสามพันสี่ร้อยเม็ด ผิด!”

เสียงดังขึ้นอย่างซ้ำ ๆ ซึ่งล้วนเป็นเสียงของการแลกเปลี่ยนที่ล้มเหลว ราคาที่สูงที่สุดก็แค่หินเวทสามพันสี่ร้อยเม็ดเท่านั้น

การจะแลกเปลี่ยนสำเร็จ อย่างน้อยต้องมากกว่าหินเวทห้าพันเม็ด!

แต่สมบัติที่มีมูลค่ามากกว่าหินเวทห้าพันเม็ดนั้นหายากมาก เท่าที่รู้ในตอนนี้อย่างน้อยทั้งอาณาจักรต้าเซี่ยมีเพียงดินแดนศักดิ์สิทธิ์ไม่กี่แห่ง รวมถึงพระราชวังต้าเซี่ยและเทือกเขาคุนหลุนเท่านั้นที่มี ส่วนผู้คนที่มาตรงนี้ล้วนเป็นแค่ตระกูลชั้นหนึ่งที่อยู่แถวนี้เท่านั้น เมื่อเทียบกันยังห่างชั้นมาก ดังนั้นต่อให้พวกเขารู้ว่ามูลค่าที่แท้จริงของสมบัติชิ้นนี้คือหินเวทห้าพันเม็ด ก็ไม่สามารถเสนอสมบัติที่มีมูลค่าเทียบเท่าได้

ไม่มีใครคาดคิดว่า ผลนิพพานนี้จะสร้างจาก
พระบรมธาตุของไต้ซือผู้ล่วงลับ!

พระบรมธาตุแต่ละเม็ดล้วนหลอมขึ้นมาหลังจากไต้ซือผู้
ยิ่งใหญ่ล่วงลับไป ไม่รู้ว่าหนึ่งร้อยเม็ดจะต้องใช้เวลารวบรวม
นานเท่าใด!

ผู้คนต่างมองหน้ากัน ท้ายที่สุดก็ส่ายหน้า

ตอนนี้เจียงเฟยมองฟานเสวี่หลืออย่างกังวลใจ นางนึก
ถึงตอนแรกที่ตนบอกราคา ซ้ำยังวิเคราะห์ว่าแค่หินเวทสองพัน
เม็ดเท่านั้น ช่างเป็นดั่งกบในกะลา ยิ่งนัก

แต่ฟานเสวี่หลือกลับแค้มเล็กน้อย และเผชิญหน้าอย่าง
นิ่งสงบ

ในที่สุดก็เปิดกล่องใบสุดท้ายแล้ว

ชาววิหคคนนั้นเปิดกล่องออกแล้วพูดอย่างเคร่งขรึมว่า
“นี่เป็นกล่องสมบัติใบสุดท้าย ซึ่งเป็นกล่องสมบัติของอาจารย์
หลิงหลงจื่อ ราคาของเขาคือ...”

เมื่อผู้คนได้ยินเช่นนั้นก็ต่างส่ายหน้า

พวกเขาหนีถือฟานเสวียหลี่ผู้โดดเด่นล้ำเลิศ ทั้งบุคลิก
เมื่อครุ่นเรื่องของฟานเสวียหลี่ยังทำให้พวกเขาเลื่อมใส แต่ท้ายที่สุด
ฟานเสวียหลี่ก็เฟื่องผดุงขึ้นมา น่าจะเฟื่องบรรลุป็นปรมาจารย์
ค่ายกลได้ไม่นาน เนื่องจากอายุยังน้อย ศักยภาพในอนาคตจึง
สูงมาก แต่ไม่ได้หมายความว่าตอนนี้จะมีพลังสายต้าม
มหัศจรรย์!

ท้ายที่สุดกล่องหยกมรกตก็ตัดขาดการรับรู้ทั้งหมด จึงไม่
อาจรับรู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในได้

ผู้นำตระกูลเงินจุ่มองมาที่ฟานเสวียหลี่

เขานึกถึงตอนที่ฟานเสวียหลี่เฟื่องมาถึงตระกูลเขา เขาก็รู้
ทันทีว่าอีกฝ่ายสายตาล้ำเลิศ แต่เขากลับส่ายหน้าเช่นกัน
เนื่องจากเขานึกถึงก่อนหน้าที่นี่ที่ตนมอบหินเวทและสมุนไพร
เหล่านั้นให้ฟานเสวียหลี่ ตอนนั้นท่าทีของฟานเสวียหลี่ดูมี
ความสุขเล็กน้อย จากนั้นก็มีข่าวจากจู่ปิงว่าฟานเสวียหลี่ได้รับ
หินเวทหกร้อยเม็ดจากตำหนักอสรพิษมังกร เกรงว่าทรัพย์สิน
ของเขาจะมีจำกัดมาก ต่อให้นำทรัพย์สินทั้งหมดที่ได้รับจาก
สามตระกูลชั้นสองเหล่านั้นมารวมด้วยก็ไม่เพียงพอ

ท้ายที่สุดทรัพย์สินรวมก็ยังไม่เกินไป

ขณะที่เขาส่ายหน้าอยู่ พลันเห็นองครักษ์ผู้นั้นเผยสีหน้าตกตะลึง และจ้องมองข้อความบนนั้นอย่างเหลือเชื่อ!

ฉากนี้ทำให้ผู้คนที่กำลังส่ายหน้าตกตะลึง และสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น

หรือว่า?

ท่ามกลางความคาดหวังของผู้คน องครักษ์ผู้นั้นก็พูดอย่างสติหลุดว่า “ราคาของอาจารย์หลังหลงจื่อคือหินเวทห้าพันเม็ด!”

ทันทีที่พูดเช่นนั้นก็ราวกับเกิดคลื่นยักษ์สั่นสะเทือนทั้งตำหนักใหญ่!

ฟ่านเสวี่ยหลี่เสนอราคาถูกต้อง!

พลั่งสายตาที่เฉียบแหลมจนน่ากลัว ไม่ผิดพลาดแม้แต่บ่อย!

เขาทำได้ยังไงกัน

เดิมที่ผู้คนต่างสิ้นหวังแล้ว พบว่านี่เป็นกลอุบายของ
เผ่าวิหค ซึ่งจงใจใช้สมบัติเหล่านี้ทำลายความมั่นใจของมนุษย์
ในขณะเดียวกันยังตั้งใจแสดงความสามารถต่างๆ ของเผ่าวิหค
ด้วย เกรงว่าคงมีแผนการอันลึกซึ้ง!

แต่ตอนนี้ ในที่สุดฝ่ายมนุษย์อย่างพวกเขา ก็ประเมิน
ราคาได้ถูกต้องแล้ว!

สายตาที่พวกเขามองไปยังฟานเสวียหลี่เปี่ยมด้วยความ
ประหลาดใจ!

ดูท่าครั้งนี้เชื่อว่าทำอะไรไม่ได้!

อาจารย์หลิงหลงจื่อผู้นี้ได้มอบความประหลาดใจให้ผู้คน
มากเหลือเกิน!

แต่ทันใดนั้นผู้คนก็รู้สึกขมขื่น เนื่องจากหินเวทห้าพัน
เม็ดเป็นจำนวนอันน่าเหลือเชื่อ ด้วยฐานะของฟานเสวียหลี่แล้ว
จะไปมีสมบัติแบบนั้นได้อย่างไร

อาจารย์หลิงหลงจื่อผู้นี้เพ็งบรรลู่เป็นปรมาจารย์ค่ายกล ไม่นาน อีกทั้งเมื่อครุ่นนี้แค่นยืนอยู่ตรงนั้นอย่างตามสบาย ไม่ได้สังเกตผลนิพพานเป็นเวลานาน อีกทั้งยังอาจไม่รู้กฎของที่นี่

ต่อให้เสนอราคาได้ถูกต้อง แต่ถ้าไม่สามารถมอบสมบัติ ที่เทียบเคียงได้ก็ยิ่งถูกหัวเราะเยาะอยู่ดี!

มันจึงเป็นสาเหตุที่พวกเขาเสนอราคาแบบนั้น เพราะ หากเสนอมากเกินไป ก็ต้องมอบสมบัติที่มูลค่าเทียบเท่าที่เสนอ ไป และสิทธิการเลือกก็อยู่กับเจ้าของสมบัติ ถึงเวลานั้นหากอีก ฝ่ายตกลงแลกเปลี่ยน ตนก็จะขาดทุนอย่างยิ่ง!

บทที่ 219 จอกศักดิ์สิทธิ์ฟื้นคืนชีพ

ตอนนี้เจ้าวินเมย์ที่นอนอยู่บนพื้นไกลออกไปก็เปี่ยมด้วยความโกรธแค้น นางสาวแข่งให้ฟานเสวี่ยหลีปราศจากสมบัติที่มูลค่าเทียบได้จนเสียหน้าอยู่ในใจ ถึงเวลานั้นต่อให้ฟานเสวี่ยหลีเป็นปรมาจารย์ค่ายกลแล้วอย่างไร จุดต่างพร้อยครั้งนี้ก็จะเป็นหนามทิ่มแทงใจเขาไปตลอดกาล!

เจียงเฟยเป็นกังวล นางย่อมรู้ทรัพย์สินโดยประมาณของฟานเสวี่ยหลี ท้ายที่สุดฟานเสวี่ยหลีก็ไม่ได้ปิดบังสิ่งเหล่านี้ต่อพวกนาง และนางก็รู้ว่าฟานเสวี่ยหลีไม่มีทางมอบเครื่องรางศักดิ์สิทธิ์ อย่างไม่เสียมูลค่าที่แท้จริงของเครื่องรางศักดิ์สิทธิ์ล้วนมากกว่าหินเวทหกเจ็ดพันเม็ด ส่วนมูลค่าของระดับสำริดก็ประมาณหินเวทสองหมื่นเม็ด!

ขณะที่ผู้คนใคร่รู้ว่าฟานเสวี่ยหลีจะแลกเปลี่ยนด้วยสมบัติแบบใด องค์กรผู้นั้นก็หิบบันออกมาจากกล่องของฟานเสวี่ยหลีอย่างรวดเร็ว

สมบัติที่อยู่ภายในปล้นปรากฏ

มันเรียบง่ายและธรรมดาอย่างยิ่ง เป็นเพียงจอกธรรมดา
ใบหนึ่ง

มันสุดแสนจะธรรมดา สัมผัสไม่ได้ถึงลมปราณอันทรง
พลังจากมันแม้แต่บ่อย

มันเป็นเพียงสมบัติธรรมดาชิ้นหนึ่ง!

ธรรมดาจนไม่คู่ควรกับสถานะของฟานเสวี่หลี่!

ทันใดนั้นองค์ภริยาผู้นั้นก็สีหน้าเปลี่ยน ผู้คนต่างผิตหวัง
ส่วนองค์ชายอวี๋หวงหลี่ก็สุดลมหายใจเข้าลึก และจ้องมอง
ฟานเสวี่หลี่ “อาจารย์หลิงหลงจื่อโปรดอธิบาย!”

จอกขยะธรรมดาแบบนี้และราคาที่ฟานเสวี่หลี่เสนอ
ออกมา มันเป็นการเหยียดหยามอาณาจักรวิหคและไต้หล้าไม่ใช่
หรือ

เขาไม่ต้องการให้ฟานเสวี่หลี่ทำให้งานประเมินสมบัติ
ครั้งนี้กลายเป็นเรื่องตลก!

หากเป็นเช่นนั้น แม่ฟานเสียหีจะอับอาย แต่เผ่ววิหค
เองก็จะอับอายเช่นเดียวกัน ต่อให้ผ่านไปอีกหลายร้อยปีก็ยังมี
คนเล่าขานเรื่องตลกนี้ต่อไป!

ผู้คนต่างส่ายหน้า ถึงแม้มือคุณนี้พวกเขาจะรู้สึก
ประหลาดใจ แต่ก็สัมผัสได้ว่าจอกนี้ธรรมดาอย่างยิ่ง กระทั่ง
ไม่ใช่สมบัติ!

หรือมันจะเป็นวัตถุที่ฟานเสียหีใช้เพื่อระลึกอะไร
บางอย่าง

พวกเขายิ้มมุมปากอย่างตลก ดูท่าอาจารย์หลิงหลงจื่อผู้
นี้จะเหนือความคาดหมายมาโดยตลอด ไม่รู้ว่าต่อจากนี้เขาจะ
อธิบายสิ่งนี้อย่างไร!

แต่อย่างน้อยการที่สามารถทำให้งานประเพณีสมบัติของ
เผ่ววิหคครั้งนี้กลายเป็นเรื่องตลกก็ทำให้พวกเขาโล่งใจมากแล้ว!

ในที่สุดเจ้าวีนเมยที่นอนอยู่บนพื้นก็มีแรงลุกขึ้นแล้ว
ตอนนี้นางมองฟานเสียหีอย่างเย้ยหยัน หวังจะได้เห็นสีหน้า
ล้มเหลวของฟานเสียหี เห็นฟานเสียหีกลายเป็นตัวตลกใน
ครั้งนี้

ภายใต้สายตาของผู้คน ฟานเสวี่ยหลีเดินไปด้านหน้า
อย่างนิ่งสงบ จากนั้นชี้ไปที่จอแล้วพูดว่า “ข้าจะขึ้นชมสิ่งนี้
พร้อมกับทุกท่าน มันมีชื่อว่าจอกศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นจอกศักดิ์สิทธิ์
ที่สร้างขึ้นจากอักษรเผ่าม่านหมอก”

เมื่อผู้คนได้ยินเช่นนั้นก็ตกตะลึง! อักษรเผ่าม่านหมอกล้ำ
ค่าอย่างยิ่ง กล่าวกันว่าเมื่อหลายร้อยจนถึงพันปีก่อน
เผ่าม่านหมอกมีเครื่องรางศักดิ์สิทธิ์อยู่มากมาย โด่งดังอยู่
ช่วงเวลาหนึ่ง แต่ภายหลังเนื่องจากเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้ง
ใหญ่ เผ่าม่านหมอกถูกกำจัดจนสิ้นซาก ส่วนอักษรที่หลงเหลือ
อยู่ก็เสียหายไม่ครบถ้วน

มันแทบจะสาบสูญแล้ว

แต่กล่าวกันว่าหากมีอักษรเผ่าม่านหมอกกำเนิดขึ้นก็
เทียบเท่ากับการถือกำเนิดขึ้นของเครื่องรางศักดิ์สิทธิ์!

ทันใดนั้นพวกเขาต่างมองดูอย่างใคร่รู้อีกครั้ง แต่
ท้ายที่สุดก็ส่ายหน้า

ของสิ่งนี้ปราศจากลมปราณแม้แต่หยดเดียว ไม่มีทางเป็น
เครื่องรางศักดิ์สิทธิ์แน่นอน!

อีกทั้งยังไม่มีลมปรารถนาของอักษรเผ่าม่านหมอก!

ในที่สุดองค์ชายอวี๋หวงหลี่ก็ทนไม่ไหวและพูดว่า “อาจารย์หลิงหลงจื่อ ไม่ทราบว่าเป็นอักษรเผ่าม่านหมอกแบบใด หรือว่าอันไหนเป็นอักษรเผ่าม่านหมอก” เขากังวลว่าฟานเสวี่ยหลี่จะพูดส่งเดช

อย่างไรเสียตอนนี้เขาเป็นตัวแทนของเผ่าวิหค หากไม่โต้เถียงก็เท่ากับว่าเผ่าวิหคถูกฟานเสวี่ยหลี่หลอกลง!

เขาเป็นถึงองค์ชายสามเผ่าวิหค แน่หนonya ย่อมมีความไม่เชื่อใจมนุษย์

อีกทั้งเขาก็เป็นปรมาจารย์ค่ายกล ย่อมไม่ปล่อยให้ฟานเสวี่ยหลี่โดดเด่นอยู่ตลอด ตอนนี้น้ำเสียงของเขาจึงนำมาซึ่งพลังสั่นคลอนอันรุนแรง

พลังสั่นคลอนชนิดนี้รุนแรงกว่าการปลดปล่อยเสียงภายนอกของผู้อื่น เมื่อเทียบกับวิชามายาวารีเทพก็รุนแรงกว่าตั้งไม่รู้เท่าใด! เนื่องจากพลังสั่นคลอนชนิดนี้เป็นความสามารถที่แข็งแกร่งที่สุดของเขาในฐานะปรมาจารย์ค่ายกล...การสั่นคลอน!

ภายใต้พลังสันคลอนแบบนี้ ผู้คนนับไม่ถ้วนต่างรู้สึก
ทรมาน!

ท่ามกลางการบีบบังคับนี้ ฟานเสวียหลีกกลับชี้ออกแล้ว
พูดคำว่า “กลุ่ม” ด้วยภาษาเผ่ามานหมอก!

ทันใดนั้นจอกศักดิ์สิทธิ์ก็ส่องแสงเจิดจรัสกับพื้นดินชีพ
ก่อตัวเป็นค่ายกลชั้นด้านบน ประหนึ่งผืนฟ้าดิน ยิ่งใหญ่
ไพศาล ภายในมีเจตจำนงอันคงกระพันนับไม่ถ้วน ทะลุทั่วโลกา!

จอกใบนี้มีชีวิตแล้ว!

อีกทั้งยังเป็นจอกศักดิ์สิทธิ์ที่ถือกำเนิดขึ้นกะทันหัน จาก
เดิมที่มีขนาดเล็ก ก็ราวกับใหญ่ขึ้นหลายสิบเท่า จนประหนึ่ง
มนุषย์ยักษ์!

จากนั้นฟานเสวียหลีกก็พูดอย่างเคร่งขรึมว่า “วิถีสวรรค์
ทั้งจริงทั้งลวง วิรบุรุษที่แท้จริง กวาดล้างด้วยกระบี่เพียงเล่ม
เดียว เข้าใจสารพัดความเปลี่ยนแปลง อาศัยหนึ่งสยบหมื่น!”

จอกศักดิ์สิทธิ์พลันเกิดพลังแห่งพยัคฆ์ร้องมังกรคำราม
ประหนึ่งราชันแห่งยุค สามารถกวาดล้างพันกองทัพ และมีพลัง
โจมตีแบบกลุ่ม!

มันคือพลังกึ่งศักดิ์สิทธิ์ประเภทการโจมตีกลุ่ม!

อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่เหลืออยู่ของอักษรเผ่ามานหมอก!

ทันใดนั้นทุกคนที่อยู่ตรงนี้ต่างสติหลุด! สมบัติชิ้นนี้ช่าง
ไม่ธรรมดาเสียจริง อีกทั้งยังเป็นสมบัติที่ตกทอดมาจาก
เผ่ามานหมอก ซึ่งเหนือจินตนาการของพวกเขา

พวกเขาล้วนมีตาหามีแวไม่

แต่ในขณะเดียวกัน พวกเขาก็กังติ่งเครียด

สมบัติแบบนี้ทำให้พวกเขามองพลาดจริงๆ สมบัติที่
สามารถปล่อยพลังกึ่งศักดิ์สิทธิ์ช่างไม่ธรรมดา และมีมูลค่าสูงลิ่ว
แต่เมื่อเทียบกับหินเวทห้าพันเม็ด มันกลับแตกต่างกันมาก
เกินไป

พวกเขามองไปที่ฟานเสวี่หลี่อย่างอดใจไม่ได้ อยากรู้
ว่าฟานเสวี่หลี่จะอธิบายความสำคัญของสมบัติชิ้นนี้อย่างไร

ไม่แน่ว่ายังมีสิ่งที่พวกเขามองไม่ออก

แต่ขณะที่พวกเขามองไปยังฟานเสวียหลีกก็ตกตะลึงจนพูดไม่ออกทันที

เนื่องจากตอนนี้ฟานเสวียหลีกใช้นิ้วเขียนคำว่า “กลุ่ม” จำนวนนับไม่ถ้วนลงบนจอกศักดิ์สิทธิ์อย่างไม่หยุดหย่อน คำว่ากลุ่มแต่ละตัวล้วนหมายถึงการก่อตัวขึ้นของหนึ่งค่ายกล!

เพียงชั่วพริบตาก็มีหลายสิบค่ายกลปรากฏขึ้นข้างกายฟานเสวียหลีกราวกับดอกไม้ที่ผลิบาน

ตอนนี้ฟานเสวียหลีกอยู่ท่ามกลางกลุ่มค่ายกล ประหนึ่งเจ้าแห่งหมื่นค่ายกล กดทับทุกสิ่งโดยรอบได้อย่างง่ายดาย

ฟ้าดินราวกับหมุนวนเพื่อฟานเสวียหลีกเท่านั้น

ตอนนี้มนุษย์และชาววิหคทุกคนที่อยู่ตรงนี้ต่างอ้าปากค้าง และไม่กล้าที่จะเชื่อ!

นี่มันเรื่องอะไรกันแน่

เดิมทีชาววิหคเหล่านั้นต่างเยาะเย้ย คิดว่าฟานเสวี่ยหลี่ กำลังล้อเล่นและเหยียดหยามอาณาจักรวิหค แต่ตอนนี้ พวกเขาพบว่าสมบัติที่อยู่ตรงหน้าไม่เพียงแต่มีพลังโจมตีแบบกลุ่ม อีกทั้งยังสามารถใช้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด!

สมบัติแบบนี้ช่างมหัศจรรย์เหลือเกิน!

ดูจากเมื่อครั้งที่ฟานเสวี่ยหลี่สามารถแสดงสืบค่ายกล ออกมาพร้อมกันได้ในช่วงพริบตา เกรงว่าพลังที่ค่ายกลชนิดนี้ สะสมไว้จะนำกลไปถึงขีดสุด

มันเป็นสมบัติที่วิเศษมาก!

บทที่ 220 ผู้อาวุธพิทักษ์อาณาจักร

เจ้าอินเฒ่าที่ฝึกลูกมากำลังเตรียมหัวเราะเยาะ ฟานเสวี่หลี่ แต่ตอนนี้ราวกับได้เห็นเทพปีศาจจุติลงมาร่างกายแข็งที่อยู่กับที่ ไม่กล้าแม้กระทั่งขยับตัว

ฟานเสวี่หลี่มีสฤตยอดสมบัติแบบนี้ได้อย่างไร

ถึงแม้นางจะไม่ว่ามันคืออะไร แต่ก็สัมผัสถึงความแข็งแกร่งของลมปราณที่อยู่ภายในสมบัติชิ้นนี้ได้ อีกทั้งเมื่อมองไปยังชาววิหคที่อยู่โดยรอบ เห็นสีหน้าตะลึงระคนสับสนของอวีหวงหลี่ นางก็รู้ว่าสมบัติชิ้นนี้ต้องมีมูลค่าที่ไม่อาจวัดได้!

นางเข้าใจในทันที เมื่อเทียบกันแล้วนางก็เป็นเพียงกบในกะลา ไม่เข้าใจถึงความลึกล้ำของฟานเสวี่หลี่ และไม่รู้ถึงความยิ่งใหญ่ของฟานเสวี่หลี่!

โดยรอบเงียบสงัด!

ปราศจากเสียงใดๆ

เสียงตื้นตกใจทั้งหมดดังก้องอยู่ภายในใจ

ทั้งที่เป็นแค่ชายหนุ่มที่เพิ่งบรรลุนิติภาวะมาจวบจนบัดนี้ แต่กลับมีสมบัติแบบนี้ ช้ำยังมีความเป็นไปได้สูงที่มันจะเทียบเคียงกับหินเวทห้าพันเม็ด

ตอนนี้ทุกคนต่างจอดจ้องไปยังจุดห่างไกล

ในส่วนที่ไกลออกไปมีชายชราปิดบังใบหน้าคนหนึ่งกำลังเดินเข้ามาอย่างช้าๆ ร่างกายของเขาราวกับกำลังหลอมรวมพลังอันยิ่งใหญ่ดูจนเขา สะเทือนทั้งโลกา ซ่อนไว้ซึ่งลมปรมาณอันน่าสะพรึงกลัว ราวกับเพียงลึนๆจากก็สามารถสั่นคลอนทั่วบริเวณนี้จนแทบเป็นเสียง

ระดับพลังของบุคคลนี้ต้องล้ำลึกเกินหยั่งถึงแน่นอน อีกทั้งยังเหนือกว่าอวี๋หวงหลี่ที่อยู่ตรงหน้า

ผู้คนต่างรู้ว่าบุคคลผู้นี้ก็คือเจ้าของ “ผลนิพพาน” ซึ่งเป็นผู้อาวุโสพิทักษ์อาณาจักรของอาณาจักรวิหค สถานะสูงศักดิ์องค์ชายทั้งหลายต่างนับถือเขาเป็นอาจารย์

กล่าวกันว่าเขาซื้อเสียงโด่งดัง บรรลุเนื้อกายชั้นสิบตั้งแต่
เมื่อยี่สิบสามสิบปีก่อนแล้ว น่าสะพรึงกลัวจนท้อทลายสวรรค์

เมื่อเห็นชายชราผู้นี้ อวี๋หวงหลี่ก็โค้งคำนับแล้วพูดว่า
“การระทอนอาจารย์” เขาไม่ใช่แค่การระตามมารยาท แต่เป็น
ความเคารพที่ออกมาจากใจ

ชายชราพยักหน้าให้อวี๋หวงหลี่อย่างนิ่งเฉย จากนั้นมอง
ฟานเสวี่ยหลี่แล้วพูดว่า “สมบัติของเจ้าเป็นวัตถุโจมตีแบบกลุ่ม
แต่มีข้อจำกัดในการใช้งาน เมื่อใช้หนึ่งครั้ง พลังของภาชนะก็จะ
ลดลงมาก แม้สิ่งนี้จะล้ำค่าและมีพลังมหาศาล แต่ท้ายที่สุดก็จะ
หมดไป แล้วสมบัติแบบนี้จะมีค่าเท่าหินเวทห้าพันเม็ดได้
อย่างไร”

แม้ว่าเสียงจะเฉยเมยปราศจากการข่มผู้อื่น แต่ไม่รู้
เพราะเหตุใด มันกลับทำให้อากาศโดยรอบราวกับผลึกภูเขา
พลิกมหาสมุทร ทุกสิ่งล้วนถูกเขาควบคุม

ผู้คนโดยรอบไม่กล้าส่งเสียงแม้แต่หน่อย

ส่วนสายตาที่ชาววิหคมองไปยังฟานเสวี่ยหลี่ก็แฝงด้วยความไม่พอใจ การที่ฟานเสวี่ยหลี่นำสมบัติที่สามารถใช้ได้ทั้งหมดไปมาแลกกับสมบัติศักดิ์สิทธิ์แบบนี้ มันช่างเหลวไหลสิ้นดี

ฟานเสวี่ยหลี่ขมวดคิ้วมุ่น!

พลังของอาณาจักรวิหคทำทนายสวรรค์จริง ๆ บุคคลที่มหัศจรรย์เช่นนี้ต้องเหนือกว่าบรรพบุรุษมนุษย์เงือกแน่นอน หากอีกฝ่ายคิดจะบดขยี้ตน ก็ใช้เวลาเพียงชั่วพริบตา

ฟานเสวี่ยหลี่ยังรู้สึกว่เครื่องรางศักดิ์สิทธิ์ในตัวถูกกดทับ

ซ้ำอีกฝ่ายยังพบจุดอ่อนของสมบัติชิ้นนี้อย่างชัดเจน

โชคดีว่ามีเพียงเขาเท่านั้นที่รับรู้ได้ถึงรอยร้าวที่ไม่อาจสัมผัสได้ในจอกศักดิ์สิทธิ์

ฟานเสวี่ยหลี่สุดลมหายใจเข้าลึก อาศัยเพลิงสังฆกรรมในร่างกายฟื้นฟูจิตใจ และพูดอย่างเคร่งขรึมว่า “ในจอกศักดิ์สิทธิ์นี้มีวิญญาณบรรพชนอยู่ดวงหนึ่ง เขาเป็นอัจฉริยะแห่งยุคจากเมื่อหลายร้อยปีก่อน และอาจเป็นผู้ที่เหนือกว่าระดับเนื้อกายชั้นสิบ

ซึ่งในความคิดของข้า เขาสามารถใช้วิชาโคมติกกลุ่มชนิดนี้กวาดล้างทุกคนที่ต่ำกว่าระดับเซียน รวมทั้งเนื้อกายชั้นสิบ!”

เขาเคยพบจิตวิญญาณของอัจฉริยะแห่งยุคผู้นั้น รู้ว่าอีกฝ่ายเคยบรรลุถึงระดับแบบนั้น

จากนั้นฟานเสวี่ยหลี่ก็พูดต่ออย่างฉะฉาน “จอกศักดิ์สิทธิ์ใบนี้เป็นสิ่งฝากฝังของเขา หากวิชาโคมติกกลุ่มชนิดนี้ถูกใช้โดยผู้ที่เหมาะสม แม้แต่หมื่นพันกองทัพยังไม่สามารถหยุดยั้ง! แม้แต่กำลังทั้งอาณาจักรก็ไม่อาจต้านทาน! ส่วนเรื่องที่ท่านบอกว่าพลังของจอกศักดิ์สิทธิ์นี้สุดท้ายก็ใช้แล้วหมดไป ทว่าสมบัติระดับนี้ หากใช้วัตถุวิเศษโบราณบางอย่างก็สามารถฟื้นฟูได้อย่างรวดเร็ว! หากได้มีปัญหารื่องพลังหมดสิ้น!”

ก่อนหน้านี่ที่เขาสู้กับอิงเซียว ตอนที่อีกฝ่ายใช้โลหิตหัวใจ ในขณะที่เดียวกันยังใช้หินหยกที่คล้ายกับลูกแก้วดาราสวรรค์ซึ่งมีลมปราณโบราณฟื้นฟูจิตวิญญาณอย่างรวดเร็ว เกรงว่าสิ่งนั้นก็คือวัตถุวิเศษโบราณ

อีกฝ่ายมีพลังอำนาจทั้งอาณาจักร การจะพบเจอสมบัติที่คล้ายคลึงกับลูกแก้วดาราสวรรค์ย่อมเป็นเรื่องปกติอย่างยิ่ง

เมื่อชายชราได้ยินเช่นนั้นก็นิ่งเงียบ

เขาเพียงมองดูฟานเสวี่ยหลี่ ท่าทางราวกับองค์เทพที่อยู่เหนือทุกสรรพชีวิต ในสายตาของเขานั้น ฟานเสวี่ยหลี่ก็เป็นแค่ मदตัวหนึ่ง ต่อให้เป็นเมื่อยี่สิบปีก่อน เขาก็เป็นถึงสุดยอดเทพยุทธ์แล้ว สั่นคลอนทั่วหล้า โด่งดังไปทั่วอาณาจักรต้าเซี่ย

สมบัติของเขาก็มีมากจนยกตัวอย่างไม่หมด

การที่เขานำผลนิพนธ์ออกมาในครั้งนี้ก็เพียงเพราะได้รับคำเชิญจากอาณาจักรวิหค ตั้งใจใช้เพื่อหักหน้ามนุษย์ กดทับความเย่อหยิ่งของมนุษย์ และแสดงความยิ่งใหญ่ของอาณาจักรวิหค จนทำให้มนุษย์ต้องลู่หน้าปะจุมุก และทำให้มนุษย์จำนวนหนึ่งที่กำลังลังเล ยอมจำนนต่อพวกเขา

มันคืออุบายของอาณาจักรวิหค

หลังจากนั้นยังมีแผนการต่อเนื่องดังลูกโซ่อีก

พวกเขาจะกลืนกินมนุษย์จนหมดสิ้น! ทำให้อาณาจักรวิหครุ่งโรจน์อีกครั้ง!

แต่ตอนนี้เขาลังเลแล้ว!

สิ่งที่ฟานเสวียหลีพูดเมื่อครั้งนั้นก็ถูกต้องตามการรับรู้ของเขา ปราศจากการหลอกลวงแม้แต่หน่อย

และเขาก็เชื่อว่าฟานเสวียหลีไม่กล้าโกหก!

เดิมที่เขาไม่ยากได้สมบัติอะไรทั้งสิ้น แต่ตอนนี้คำพูดของฟานเสวียหลีทำให้เขาสนใจแล้ว

มันเป็นสมบัติที่ตกทอดจากสุดยอดเทพวรยุทธ์ผู้หนึ่งภายในอามีลมปราณที่ช่วยให้เขาบรรลุสู่ระดับเซียน ซึ่งมันเป็นความปรารถนาสูงสุดของเขาในตอนนี้อยู่

นอกจากนั้น สมบัติชิ้นนี้ไม่เพียงสามารถโจมตีแบบกลุ่ม อีกทั้งยังใช้งานได้ต่อเนื่อง ปลอดภัยสับค่ายกลในหนึ่งลมหายใจ น่าสะพรึงกลัวถึงขีดสุด! ประสิทธิภาพของการโจมตีนี้กล่าวได้ว่าน่าสะพรึงกลัว!

อีกทั้งการโจมตีของสมบัติชนิดนี้ยังมีพลังในการสยบเนื้อกายชั้นสิบ

ซึ่งหมายความว่าหากเขามีสมบัติชิ้นนี้ เมื่อใช้ลมปราณโบราณที่ไม่ขาดสายฟื้นฟูลมปราณของจอกศักดิ์สิทธิ์นี้ แม้เผชิญหน้ากับกองทัพนับหมื่นพันก็ทลายได้ในคราเดียว!

เมื่อนึกถึงศึกใหญ่ของอาณาจักรวิหคที่ใกล้เข้ามาถึง การสู้รบที่กำลังจะเปิดฉากกับอาณาจักรต้าเซี่ย หากตนมีสมบัติแบบนี้ และหากอีกฝ่ายไร้ซึ่งเครื่องรางศักดิ์สิทธิ์ ตนก็สามารถกวาดล้างกองทัพมนุษย์ได้!

หากส่งคนไปผลาญพลังเครื่องรางศักดิ์สิทธิ์ของอีกฝ่ายไว้ก่อน สมบัติชิ้นนี้ก็จะกลายเป็นสมบัติชิ้นสำคัญสุดที่ทำให้อาณาจักรวิหคผงาดสู่ความรุ่งโรจน์

ทั้งที่สมบัติชิ้นนี้มีมูลค่าไม่เกินหินเวทสองพันเม็ด แต่ตอนนี้เขากลับรู้สึกสนใจแล้ว

เขารู้ว่าไม่ควรพลาดโอกาสนี้ เพราะหากพลาดครั้งนี้ไปด้วยสถานะของอาจารย์หลิงหลงจื่อที่อยู่ตรงหน้า ต่อจากนี้ต้องเข้าเทือกเขาคุนหลุนแน่นอน และเขาก็จะสืบทอดสืบทอดต่อสมบัติชิ้นนี้อย่างสมบูรณ์

“เอาเถอะ ต่อให้ข้าครอบครองผลนิพพานไป ท้ายที่สุด
มันก็ไม่มีประโยชน์ใดๆ ต่อข้า ในเมื่อเป็นเช่นนี้ก็แลกเปลี่ยนกัน
เถิด” ชายชราถอนหายใจ ในที่สุดก็พยักหน้าตอบตกลง

ทันทีที่พูดเช่นนี้ก็ประหนึ่งเกิดคลื่นพันชั้นซัดกระหน่ำ

ดบอຍາບ

ราชันหมื่นมิตี เล่ม 5

重生之万界主宰

PineBook

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks Pine Book

《重生之万界主宰》Vol.5

Author: 南宫吟 นาน กงหยิน Nan Gong Yin

Copyright © 2021 by COL Digital Publishing Group Co., Ltd.

Thai (language) Translation Copyright © 2024 by Amarin Corporations Public Co., Ltd.

This Thai edition is published by arrangement with COL Digital Publishing Group Co., Ltd. Arranged through Beijing Wenxin Wenchuang Technology Co., Ltd. (北京文心文创科技有限公司) & Pelican Media Agency Ltd., Taiwan

All rights reserved

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงเป็นเกมบนทีกเสียง ดัดแปลงวีดิทัศน์

หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของศูนย์ข้อมูลอมรินทร์

南宫吟 นาน กงหยิน Nan Gong Yin

ราชันหมื่นมิตี เล่ม 5 / 南宫吟 นาน กงหยิน Nan Gong Yin : เขียน; บุษบาเหมันต์ : แปล

จาก 重生之万界主宰. — กรุงเทพฯ: ไพน์ อมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์, 2567.

(1) , 594 หน้า.

1. นวนิยายจีน. I. บุษบาเหมันต์ ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

ISBN 978-616-18-7203-8

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

กรรมการผู้อำนวยกาใหญ่ ศิริ บุญพิทักษ์เกต • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิรัตน์

รองกรรมการผู้จัดการ ศศกร วัฒนสุทธีวงศ์ • ที่ปรึกษาสายงานสำนักพิมพ์ในเครือ งามอาจ จิระอร

บรรณาธิการบริหาร ปริญญา มั่นสมนตรี • บรรณาธิการ สุกฤษฎ์ ชีพสาทิ

ราคา 199 บาท